

ΕΙΔΗΣΕΙΣ*

ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Κατά τὸ ἔτος 1957 τὸ προσωπικὸν ἠυξήθη διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς ὑπαλλήλου, τοῦ Ζησίμου Βιοβίλη, ἐγκριθείσης δὲ πιστώσεως διὰ τὴν πρόσληψιν δύο εἰσέτι ταξι- νόμων, προεκρηύχθη ὁ σχετικὸς διαγωνισμός.

Ἡ ταξινόμησις τῶν ἀρχειακῶν συλλογῶν ἐνεργεῖται κανονικῶς ὑπὸ τῶν τριῶν ταξιόνων καθοδηγουμένων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ βοηθουμένων καὶ ὑπὸ τῶν δύο κλητῶρων.

1) Ἐσυνεχίσθη ἡ ταξινόμησις τοῦ Ἀρχείου Οἰκονομίας τοῦ Καποδιστριαίου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας μέχρι τοῦ ἔτους 1840.

2) Ἐγένετο ἑνταεὶς μεγάλου ἀριθμοῦ ἐγγράφων τῶν ἐτῶν 1822 - 1833 ἐκ τῶν ὑστέρων εὑρεθέντων.

3) Ἐταξινομήθη μόνον κατὰ κλάδους καὶ ἔτη ἡ μεγάλη συλλογὴ Μάμουκα.

4) Συνεχίζεται ἡ καταγραφή πεντακοσίων περίπου πρωτοκόλλων καὶ ἄλλων βιβλίων τοῦ Ἀγῶνος καὶ Καποδιστριαίου.

5) Ἀπεδελτιώθη τμήμα ἀρχείου τῶν Ἑθν. Ἀριστείων.

Ἐν γένει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ὑπηρεσία ἐλειτούργησε κανονικῶς.

Ἐτακτοποιήθησαν καὶ κατεγράφησαν τὰ νέα προσκλήματα τῶν Ἀρχείων καὶ τῆς Βιβλιοθήκης. Ἐλειτούργησε τακτικῶς τὸ Ἀνιγνωστήριον.

Ἐνηργήθησαν ἐπιθεωρήσεις ἀρχείων πρὸς καταστροφὴν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ διαλυθέντος Ἀυτονόμου Ὄργανισμοῦ Σεισμοπλήκτων Κορινθίας), τῆς Γ.Δ.Δ.Δ.

Ἐξυηρητήθησαν οἱ ἐρευνῆται καὶ τὸ κοινὸν διὰ παροχῆς πληροφοριῶν καὶ ἄλλων στοιχείων. Ἐξεδόθησαν ἀντίγραφα τῶν ἐν τοῖς ΓΑΚ παλαιῶν συμβολαίων.

Ἠγοράσθησαν 6 μεταλλικαὶ ἀρχειοθήκαι τῶν τεσσάρων συρταρίων καὶ 2 τοῦ ἑνὸς συρταρίου ἐκ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ἠγοράσθη ἐπίσης ἐν ἠλεκτρονικὸν Flash διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς Leica τῶν ΓΑΚ.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἠγοράσθησαν αἱ ἐξῆς ἀρχειακαὶ συλλογαί :

α) 198 ἔγγραφα τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Δημ. Πλαπούτα τῶν ἐτῶν 1822 - 1830.

β) 59 ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὸν Γάλλον φιλέλληνα Ἰλαρίωνα Thouret τῶν ἐτῶν 1821 - 1869.

γ) 84 νοταριακὰ ἔγγραφα ἐκ Νάξου τῶν ἐτῶν 1785 - 1865 καὶ ἐν χειρόγραφον χαρτῶν ἐκ φύλλων 49 τοῦ 19ου αἰῶνος περιέχον ὑποδείγματα ἐπιστολῶν, ἰατροσοφία καὶ ἐνθυμήσεις.

δ) Τὸ ἀρχεῖον τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης καὶ εἰτα Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ Μόστρα ἀποτελούμενον ἐκ 200 ἐγγράφων τῶν ἐτῶν 1799 - 1827.

* Τὰ σημειώματα τῶν Εἰδήσεων δημοσιεύονται ὡς παραδίδονται ἡμῖν ὑπὸ τῶν οικείων ὑπερρεσιῶν. Τὸ Ἱστορικὸν Λεξικὸν καὶ τὸ Ἀρχεῖον Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἠρνήθησαν νὰ δώσουν σχετικὸν σημείωμα.

ε) 48 έγγραφα τῶν ἐτῶν 1824 - 1839 ἐκ τοῦ ἀρχείου Ἰωάννου Κωλέττη καὶ 17 χειρόγραφα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σπαράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι σχεδάρια διδακτικὰ περιέχοντα ὕλην φιλολογικὴν, θρησκευτικὴν καὶ μουσικὴν.

ς) 35 έγγραφα νοταριακὰ καὶ δικαστικὰ τῶν ἐτῶν 1769 - 1866 προερχόμενα κυρίως μὲν ἐκ Κυθήρων, ἀλλὰ καὶ ἐκ Μονεμβασίας, Γυθείου, Σπάρτης κ.ά.

ζ) Κώδιξ χαρτῶς ἐσταχωμένος ἐκ Κεφαλληνίας διαστ. 0,41 x 0,27 μ. τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰῶνος ἐκ φύλλων 256 περιέχων συλλογὴν Βενετικῶν ἐγγράφων περὶ τῆς νήσου Κεφαλληνίας τῶν ἐτῶν 1503 - 1790 καταρτισθεῖσαν δι' ἀντιγραφῆς ἐκ τῶν πρωτοτύπων ὑπὸ τοῦ Zuanne Loverdo εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1786 ἀποφάσεως τῶν συνδίκων Κεφαλληνίας.

η) Ἰγγοράσθη ὁ 3ος τόμος τοῦ 1953 τοῦ ἀρχαιολογικοῦ περιοδικοῦ « Archivum » καὶ δύο βιβλία ἀρχαιολογικῆς φύσεως παρὰ τῆς Unesco : 1) R. Frontard, La normalisation internationale dans le domaine de la microcopie, Paris 1955 καὶ 2) H. R. Verry, Manuel de reproduction et de selection de documents.

Διὰ δωρεᾶς εἰσήχθησαν :

1) 24 ἱστορικὰ ἐγγράφα ἐκ Κεφαλληνίας τῶν ἐτῶν 1828 - 1875 ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μπλέσσα ἐν συνεχείᾳ προγενεστέρως δωρεᾶς ἐνεργείαις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γ. Πετροπούλου.

2) Κατεγράφη τὸ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1940 κατατεθὲν εἰς τὰ ΓΑΚ χειρόγραφον χαρτῶν 0,13 x 0,09 μ. τοῦ 10^{ου} αἰῶνος ἐκ φύλλων γεγραμμένων 73 τὸ περιέχον Ἀπομνημονεῦματα τοῦ προκοίτου τῆς Κυνοῦρίας Ἀναγν. Κοντάκη, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ εἰς τὴν σειρὰν « Ἀπομνημονεῦματα Ἀγωνιστῶν τοῦ 21 » (ἀριθ. 11).

Ἰγηρεσιακῶς εἰσήχθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 52498/31 - 5 - 1957 ἐγγράφου τοῦ Ἰγπουργεῖου Δικαιοσύνης βιβλίον πρωτοκόλλου τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος Νοτίων Κυκλάδων τοῦ ἔτους 1828 ἕως 1829 ἐκ σελίδων 291 εὑρεθὲν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήρας Α. Μαραβελίδη ἐν Σαντορίνῃ.

Τὸ Ἰγγνωστὴριον ἐλειτούργησε κανονικῶς πλὴν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καὶ ἐσημειώθησαν 920 παρουσίαι ἀναγνωστῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην εἰσήχθησαν ἀὐτοτελεῖ βιβλία ἐξ ἀγορᾶς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ δωρεᾶς 250, καὶ ἀρκετοὶ τόμοι παλαιότερων σειρῶν.

Ὁ κ. Διευθυντὴς 1) κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 143419/2780/11 - 2 - 1957 διαταγῆς Ἰγπουργεῖου Παιδείας μετέβη ἀπὸ 26 - 28 Μαΐου 1957 εἰς Ἐρέτριαν (Ν. Ψαρὰ) καὶ Χαλκίδα πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ἀρχείων τῶν Ψαριανῶν καὶ τοῦ Κριεζώτου. Καὶ εἰς μὲν τὴν Ἐρέτριαν ἀνεῦρεν εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα κιβώτιον περιέχον τμήμα ἀρχείου τῶν Ψαριανῶν ἀπὸ τοῦ 1825 καὶ ἔξῃς, διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ὁποίου καὶ τὴν ταξινομήσιν καὶ καταγραφὴν ἐστάλησαν διὰ τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας σχετικαὶ ὁδηγίαι. Εἰς δὲ τὴν Χαλκίδα ἐπισκέφθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου τὸν ἀπόγονον τοῦ Κριεζώτου ἐν τῇ παλαιᾷ οἰκίᾳ, ἣτις στεγάζει ἀξιόλογον συλλογὴν ὄπλων τοῦ Ἰεροῦ Ἀγῶνος (ἀνηκόντων εἰς τὸν Ν. Κριεζώτην καὶ ἄλλους ἥρωας) ὡς καὶ ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἰδίως εἰδωλίων τῆς Τανάγρας, ἐγγράφα δμως παλαιὰ ὁ κ. Κριεζώτης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν κατέχει.

2) Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 83423/1439 ἀπὸ 30 - 7 - 1957 διαταγῆς Ἰγπουργεῖου Παιδείας μετέβη εἰς Ἰωάννινα καὶ Πρέβεζαν ἀπὸ 26 - 31/1/57 καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ ἀρχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐν Πρεβέζῃ διασωθεῖσα συλλογὴ ἐκκλησιαστικῶν, κοινοτικῶν καὶ νοταριακῶν ἀρχείων τυγχάνει λίαν ἀξιόλογος (1671 - 1871).

Τὰ ΓΑΚ συνεχίζοντα τὴν ἔρευναν ἐπακριβώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἀρχείων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐφ' ὧν ἀσκοῦσι κατὰ Νόμον ἐποπτεῖαν ἐξαπέστειλαν ἐνεργ-

γείαις τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Διευθύνσεως Διοικήσεως) σχετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ἀπάσας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν φυλασσομένων ἀρχείων. Ἐκ τῶν ληφθεισῶν μέχρι τοῦδε ἀπαντήσεων ὅλον σχεδὸν τῶν Νομαρχιῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἄλλων δημοσιῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπικρατείας καταδεικνύεται ἡ μεγάλη ὀφέλεια τῆς τοιαύτης ἐνεργείας καὶ ὡς πρὸς τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ἀρχείων καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνημέρωσιν τῆς κεντρικῆς ἀρχειακῆς ὑπηρεσίας καὶ λῆψιν τῶν καταλλήλων μέτρων ὑπ' αὐτῆς.

Τοπικὰ Ἀρχεῖα. Τὸ πρόβλημα τῆς στεγασεως τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κρήτης βαίνει ἐπὶ τέλους πρὸς τὴν εὐτυχή λύσιν του. Ἡ ἀποφασισθεῖσα στέγασις αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. Α.Β.Κ. 247 δημόσιον κτήριον (Ἰσχακῆ Λεῶν) καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα πίστωσις πρὸς ἐπισκευὴν τούτου ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τακτοποιήσῃ ὀριστικῶς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀρχειακὸν ἴδρυμα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀπόψεως μονίμου στέγης.

Διετέθη ὡσαύτως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀξιόλογος πίστωσις πρὸς ἐπισκευὴν τῆς στέγης τοῦ κτηρίου τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Ὑδρας, τὸ ὁποῖον ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρε καὶ ἐδωρήσατο πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὁ Ὑδραῖος Γκιῆας Κουλούρας.

Ραγδαίαν ἐξέλιξιν εἰς τὴν ὀργάνωσίν του καὶ τὸν πλουτισμὸν του παρουσιάζει τὸ νεοσύστατον Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Μακεδονίας χάρις εἰς τὴν Ἐποπτικὴν αὐτοῦ Ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας τυγχάνει κατὰ νόμον Πρόεδρος ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, Ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Στίλβων Κυριακίδης. Νέα προσκλήματα τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Μακεδονίας εἶναι ἐκτός τῶν Τουρκικῶν κωδίκων τοῦ ποτὲ Ἱεροδικείου Θεσσαλονίκης, οἱ κώδικες τῆς Μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως, τὰ ἀρχεῖα τῆς κοινότητος Μοναστηρίου καὶ τῶν Σχολείων αὐτῆς ὡς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πελαγονίας, τὸ ἀρχεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς κ.ἄ.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπεβίωσαν δύο διαπρεπεῖς ἀρχειακοὶ ὑπάλληλοι προσεγγίζοντες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν διατήρησιν, δημοσίευσιν καὶ ἐν γένει ἀξιοποίησιν τῶν ἀρχειακῶν πηγῶν: ὁ Ἀρχιεοφύλαξ τοῦ καταστραφέντος κατὰ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1953 Ἀρχιεοφυλακεῖου Ζακύνθου Λεωνίδας Χ. Ζῶης καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Ὑδρας, ἐκδότης τῶν ἀρχείων τῆς Κοινότητος Ὑδρας καὶ τῶν Κουντουριωτῶν καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Νήσου Ὑδρας, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Ἀντώνιος Λιγνός.

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

α') Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον.

Τὸ ἔτος 1957 ὑπῆρξε τὸ πρῶτον, καθ' ὃ τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἠδυνήθη νὰ λειτουργήσῃ μὲ πλήρες προσωπικόν, διότι αἱ τρεῖς ἐκ τῶν τεσσάρων ὀργανικῶν θέσεων συντακτῶν αὐτοῦ, αἵτινες εἶχον παραμείνει ἐπὶ πολλὰ ἔτη κεναί, ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου ἔτους 1956. Ἐνεκα τούτου ἡ ἐν αὐτῷ συντελουμένη ἐπιστημονικὴ ἐργασία ὑπῆρξε κατὰ πολὺ ἀποδοτικωτέρα τῆς τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ὁπῶα κατηρτίσθησαν ὑπὲρ τὰς 15.000 ἐν συνόλῳ δελτία περὶ προσώπων, τοπωνυμίων καὶ λέξεων τῆς Τουρκοκρατίας ἐξ ἀποδελτιώσεως διαφόρων κειμένων καὶ μελετῶν. Ἰδιαιτέρω φροντίς κατεβλήθη πρὸς ἀποδελτιώσιν ἐπιστολικῶν κειμένων τοῦ 15ου-17ου αἰῶνος καὶ βιβλιογραφικῶν ἔργων, οὗτω δὲ συνετελέσθη, κατὰ τὸ μέγιστον μέρος, ἡ ἀποδελτιώσις τῶν ἑλληνικῶν βιβλιογραφικῶν τοῦ Émile Legrand (τοῦ

15ου - 16ου και του 18ου αιώνας), του 'Α. Παπαδοπούλου - Βρετού (των ετών 1791 - 1799), των Δ. Γκίνη και Β. Μέξα (των ετών 1800 - 1821) ως και της βιβλιογραφίας των ελληνικών ακολουθιών του L. Petit. Κατά την εις τὰ ειδικὰ κυτία του 'Αρχείου κατάταξιν του συναχθέντος τούτου πλουσίου ύλικού ἐπληρέχθησαν ὀρισμέναι τεχνικαὶ βελτιώσεις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν δελτίων. Ἐξηκολούθησε δὲ ἡ ἐκ τῶν δελτίων τούτων παροχὴ ποικίλων πληροφοριῶν εἰς πολλοὺς καὶ σοβαροὺς ἐρευνητάς, Ἕλληνας καὶ ξένους, προσδραμόντας εἰς τὸ ἡμέτερον Ἀρχεῖον.

Ἐξ ἄλλου ἐπερατώθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Ἐκτου τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου ἀποτελεσθέντος ἐκ 240 σελίδων μετὰ δεκάδος φωτοτυπικῶν πινάκων καὶ περιλαμβάνοντος φιλολογικὰς καὶ ιστορικὰς πραγματείας τῶν συντακτῶν τοῦ Ἀρχείου ἀναφερομένης εἰς τὴν ὑπὸ τούτου μελετωμένην περίοδον. Ἦρχισε δ' ἀμέσως καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρώτων τυπογραφικῶν φύλλων τοῦ νέου (ἑβδόμου) τόμου.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἀρχείου εἰσῆχθησαν κατὰ τὸ διαρρῆσαν ἔτος ἑκατὸν ἐν ὄλῳ τόμοι ἐπιστημονικῶν ἔργων ἢ περιοδικῶν προελθόντες ἐκ δωρεᾶς, ἀνταλλαγῆς ἢ καὶ ἀγορᾶς (ἀριθ. καταλ. εἰσαγωγῆς 522 - 621).

Ἄλλὰ τὸ μέγα καὶ ὄντως πολύτιμον ἀπόκτημα τοῦ Ἀρχείου ὑπῆρξεν ἡ κατὰ Μάρτιον μῆνα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εὐγενῶς δωρηθεῖσα καὶ εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἐναποθεθεῖσα συλλογὴ περὶ Θράκης καὶ Θρακῶν ἢ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀναστασίου Κ. Π. Σταμούλη, ἥτις, ἀποτελουμένη ἐξ 173 ὄλων τόμων, περιεχεῖ περὶ τὰς 90.000 φύλλα ἔντυπα ἢ χειρόγραφα ἐξῶχος ἐνδιαφέροντος ύλικοῦ περὶ Θράκης. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἀποτελεῖ τὴν πλουσιωτέραν συναγωγὴν ύλικοῦ τὴν ὁποῖαν ἔχομεν περὶ ἑλληνικῆς χώρας καὶ μέλλει νὰ προσφέρῃ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἡμέτερον Ἀρχεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀντα μελετητὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος.

β) Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον.

Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἐλειτούργησε κατὰ τὸ ἔτος 1957 διὰ τοῦ Διευθυντοῦ Γ. Κ. Σπυριδάκη, τῶν συντακτῶν: Δημ. Πετροπούλου, Μαρίας Ἰωαννίδου - Μαρμαπαρίου, Δημ. Λουκάτου καὶ Δημ. Οἰκονομίδου, τοῦ μουσικοῦ Σπυρ. Περιστερῆ καὶ τῶν γραφῶν Γρηγ. Δημητροπούλου καὶ Ἐλευθερίας Δήμου - Παπαδοπούλου.

Α') Εἰς τὸ Ἀρχεῖον εἰσῆχθησαν 17 χειρόγραφα λαογραφικῆς ὕλης. Ἐκ τούτων 6 προήλθον ἐκ λαογραφικῶν καὶ μουσικῶν ἀποστολῶν, 4 ἐξ ἀποστολῆς ὑπὸ Δημοδιδασκάλων καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἑπτὰ ὑπὸ ἄλλων φίλων τῆς λαογραφίας.

Τὸ μουσικὸν τμῆμα ἐπλουτίσθη διὰ τῆς μουσικῆς 442 δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ χορῶν, ἡ ὁποία ἠχογραφήθη τὸ πλεῖστον εἰς μουσικὰς ἀποστολάς εἰς τὰς περιοχὰς Ναυπακτίας καὶ Μεσολογγίου, Πωγωνίου καὶ Θεσπρωτίας τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀστυπάλαιας τῆς Δωδεκανήσου. Μικρὸς ἀριθμὸς τραγουδιῶν ἐκ τῆς Βυτινῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς νήσου Ψεφίμου Δωδεκανήσου ἠχογραφήθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Πρὸς τούτοις τὸ Μουσικὸν ἀρχεῖον ἐπλουτίσθη α) δι' ἑπτὰ δίσκων μὲ δημοδῶδη μουσικὴν ἐκ Κρήτης, Πελοποννήσου, Μακεδονίας, Ἠπείρου, Πόντου, Νάξου καὶ Ρόδου, τῶν 5 ἐξ ἀγορᾶς, τῶν δὲ ὑπολοίπων 2 ἐκ δωρεᾶς τοῦ καθηγητοῦ Δ. Νοτοπούλου, β) μιᾶς φωνοταινίας μὲ δημοτικὰ τραγούδια καὶ ἄλλα δημοδῶδη κείμενα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κάτω Ἰταλίας ἐκ δωρεᾶς τοῦ Στ. Καρατζᾶ, γ) δύο φωνοταινιῶν μὲ θρησκευτικὰ ἄσματα τῆς ἐβραϊκῆς παροικίας τῆς Θεσσαλονίκης ἐκ δωρεᾶς τοῦ μουσικολόγου Levy καὶ δ) μιᾶς φωνοταινίας καὶ 6 δίσκων μὲ δημοτικὰ τραγούδια τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Ρουμανίας ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ἰρλανδοῦ καθηγητοῦ Delargy καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἡ μουσειακὴ τέλος συλλογὴ λαογραφικῶν ἀντικειμένων ἐπλουτίσθη δι' εἴκοσι νέων εἰδῶν.

Β') Λαογραφικαὶ καὶ μουσικαὶ ἀποστολαὶ ἐγένοντο εἰς Ἀστυπάλαιαν (Γ. Κ. Σπυριδάκης), εἰς Χειράδες καὶ Βελιγοστὴν Ἀρκαδίας (Δ. Πετρόπουλος), εἰς Παξοὺς (Δ. Λουκάτος), εἰς Ναυπακτίαν καὶ Μεσολόγγιον (Σπ. Περιστέρης) καὶ τέλος εἰς περιόχας τοῦ Πωγωνίου καὶ Θεσπρωτίας τῆς Ἠλείου (Σπ. Περιστέρης) διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας χορηγία τῆς Παγκείου Ἐπιτροπῆς.

Γ') Εἰς τὴν ἀρχαιακὴν, κατόπιν ἀποδελτιώσεως καὶ ἐπεξεργασίας, κατάταξιν λαογραφικῆς ὕλης ἠσχολήθη τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, καταταχθέντων 3319 δημοτικῶν τραγουδιῶν, 2841 παροιμιῶν καὶ γωαμικῶν, πρὸς δὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν παραδόσεων, ἀινιγμάτων, ἐπιδῶν καὶ ποικίλης ἄλλης ὕλης ἀναφερομένης εἰς ἔθιμα τοῦ λαοῦ.

Εἰδικώτερον συνεχίσθη ἡ ἐργασία πρὸς παρασκευὴν δι' ἔκδοσιν Ἐκλογῆς ἐκ τῶν δημοτικῶν ᾄσμάτων τοῦ λαοῦ.

Παρασκευάσθη πρὸς ἔκδοσιν ἡ βιβλιογραφία τῆς ἑλληνικῆς λαογραφίας τῆς περιόδου 1954-1956, ἤρχισε δὲ ἡ σύνταξις αὐτῆς καὶ διὰ τὴν περίοδον 1921-1938 πρὸς συμπλήρωσιν οὕτω τῆς βιβλιογραφίας ταύτης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907 μέχρι τῆς σήμερον.

Τέλος συνετάχθησαν καὶ ἐστάλησαν ἀπαντήσεις εἰς αἰτήσεις ἀλλοδαπῶν ἰδίᾳ λαογράφων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων ἐπὶ διαφόρων λαογραφικῶν θεμάτων.

Εἰς τὸ μουσικὸν τμῆμα ἐγένετο ἡ καταγραφή ἐκ δίσκων ἢ φωνοταινιῶν τῆς μουσικῆς 153 τραγουδιῶν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν γραφὴν, ἡ μεταγραφή ἐκ τῆς βυζαντινῆς εἰς τὴν εὐρωπ. μουσικὴν γραφὴν 280 τραγουδιῶν, ἀποδελτιώσεις ἐξ ἐντύπων κ. ἄ.

Δ') Τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἀρχείου ἐγένετο ἡ κατάταξις κατὰ τὸ καθιερωμένον βιβλιοθηκονομικὸν σύστημα πρὸς εὐχερῆ χρῆσιν αὐτῆς, ἐπλουτίσθη δ' αὕτη τὸ 1957 δι' 117 βιβλίων, περιοδικῶν καὶ φυλλαδίων.

Ἐξετυπώθη ὁ τόμος Η' (1953-1954) τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου.

Τὰς συλλογὰς τοῦ Ἀρχείου ἐχρησιμοποίησαν διὰ σχετικὰς μελέτας τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν λαογράφοι καὶ μουσικολόγοι.

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Αἱ συλλογαὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ἐπλουτίσθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος διὰ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων.

1) Ἐξ ἀγορᾶς εἰσηλθόν εἰς τὸ Μοσεῖον :

α') Τέσσαρες μεταβυζαντιναὶ εἰκόνες, ἧτοι: εἰκὼν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, εἰκὼν ἐνθρόνου Θεοτόκου Βρεφοκρατοῦσης, εἰκὼν τῆς Μεταμορφώσεως καὶ εἰκὼν τῆς ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, ἅπασαι λαϊκῆς τέχνης.

β') Τρία ἀργυρᾶ μικρὰ ἐγκόλπια με ἀναγλύφους παραστάσεις ἁγίων.

γ') Φύλλα ἐκ χειρογράφων κωδίκων διαφόρου χρονολογίας.

2) Ἐκ δωρεᾶς τὸ Μοσεῖον ἀπέκτησεν :

α') Ἀρχιερατικὸν μανδύαν ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀείμνηστον ἀρχιμανδριτὴν Νικόλαον Παρέδαν, δωρεὰ οἰκογενείας Ἱ. Μεσολωρᾶ.

β') Σταυρὸν μετάλλινον (φυλακτήριον), μικροῦ σχήματος, ἔντυπον Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως τοῦ 1795 με ἀργυρᾶν καὶ ἐπίχρυσον στάχωσιν καὶ θήκην ἀργυρᾶν περιέχουσαν μαχαιρίδιον καὶ μικρὰν περόνην, ἅπαντα δωρεὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἱ. Ριβουάρ.

3) Εἰς τὰ Κεμήλια τῶν Προσφύγων τὰ ἀποκείμενα ἐν τῷ Μουσείῳ προσετέθη ἀξιόλογος χειρόγραφος κώδιξ τοῦ ἔτους 1154, περιέχων τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια. Ὁ κώδιξ οὗτος κοσμεῖται διὰ μικρογραφιδῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου Εὐαγγελίου.

4) Κατὰ τὴν ἀνοιξὶν τοῦ ἔτους τούτου (25 Μαΐου - 25 Ἰουνίου) ἔλαβεν χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Μουσείου μεγάλη ἔκθεσις ἀντιγράφων μωσαϊκῶν τῆς Ραβέννας, ὀργανωθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ἰταλικῶν Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη διήγειρεν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

5) Κατὰ τὴν ἀνοιξὶν ἐπίσης, ὀργανούμεναι ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐγένοντο ἐπιστημονικαὶ ἀνακρινώσεις ἐπὶ θεμάτων βυζαντινῆς τέχνης, βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ φιλοσοφίας. Ὁμίλησαν οἱ κάτωθι: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ρωγῶν κ. Διονύσιος, ἡ κυρία Μ. Σωτηρίου, οἱ κύριοι Γ. Σωτηρίου, Α. Ξυγούπουλος, Εὐθ. Παπανούτσος, Μ. Χατζηδάκης, Δ. Πάλλας, Μ. Μανούσκακας καὶ Θ. Εὐδης.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1957

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀν. Ὁρλάνδου ὑπηρεσία ἀναστηλώσεως ἱστορικῶν μνημείων ἐξετέλεσε κατὰ τὸ 1957 τὰς κάτωθι ἐργασίας.

1) Ἐν Ἀθήναις ἀνεστηλώθη ὁ ὑπὸ τοῦ Μιχαῆλ Χωνιάτου μνημονεύμενος ναὸς τῶν Ὁμολογητῶν, κείμενος κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Ἀμπελοκήπων. Τοῦ ναοῦ τούτου ἐσώζετο μόνον ἡ ΒΑ γωνία μετὰ τῆς ἀψίδος τοῦ ἱεροῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων ἐδαφῶν κατασκευῆς καὶ ἄλλων στοιχείων ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δικιονίου ναοῦ, τοῦ ἐγγεγραμμένου σταυρικοῦ τύπου μετὰ τρούλλου ὅστις καὶ ἀποκατεστάθη πλήρως εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφήν, ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ τε Διευθυντοῦ τῶν Ἀναστηλώσεων καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἀρχιτέκτονος Εὐστ. Στίκας.

2) Ἐν Δαφνίῳ, δαπάναις τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας, ἐγένετο ἀπομάκρυνσις τῶν ἐπιχώσεων αἰτίας ἐκάλυπτον τὴν ἀνατολικὴν, τὴν βόρειον καὶ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ καθολικοῦ. Ἀπεμακρύνθη ὡσαύτως καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς Καμπούρογλου σχηματισθεὶς μέγας σωρὸς χωμάτων κατὰ τὴν ΒΔ γωνίαν τοῦ περιβόλου. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεστηλώθη ὁλόκληρος ἡ ΝΑ γωνία τοῦ καθολικοῦ μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἄλλοτε ἀνοικομένου τριλόβου παραθύρου, ὅπερ ἀποκατεστάθη εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφήν, ἐφοδιασθὲν καὶ διὰ κατακόσμων φεγγιτῶν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν συγχρόνων φεγγιτῶν τοῦ ναοῦ τοῦ ὁσ. Λουκᾶ Φωκίδος. Ὁμοιοὶ φεγγίται ἀντικατέστησαν καὶ τοὺς τῶν ὑπολοίπων παραθύρων τοῦ καθολικοῦ, ἤτοι τοὺς ἐπὶ Λαμπάκῃ ἐκτελεσθέντας. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ναοῦ ἐστερεώθησαν καὶ ἐκαθαρίσθησαν τὰ ψηφιδωτὰ καὶ ἐκαλύφθησαν οἱ γυμνοὶ τοῦ μνημείου τοῖχοι διὰ κονιάματος σφιδερέου χρώματος. Ἀφηρέθησαν ἐπίσης καὶ αἱ καλύπτουσαι τὸ δάπεδον τοῦ καθολικοῦ πλάκες Μάλτας ἀντικατασταθεῖσαι διὰ μαρμαρίνου δαπέδου. Ἀντικατεστάθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ ἀκαλαίσθητα σιδηρὰ παράθυρα τοῦ τρούλλου καὶ ἀπεμακρύνθησαν οἱ καλύπτοντες τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ ὄγκοι χωμάτων, κατασκευασθεῖσις νέας κεραμώσεως. Πάσας τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας διεύθυνεν ὁ Ἐπιθεωρητῆς Ἀρχιτέκτων κ. Ε. Στίκας.

3) Ἐν Ὀσίῳ Λουκᾶ τῆς Φωκίδος, χορηγούσης γενναίως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐξετελέσθησαν σημαντικαὶ ἐργασίαι συντηρήσεως καὶ καθαρῶσεως τῆς ὀρθομαρμαρώσεως καὶ τῶν ψηφιδωτῶν τοῦ καθολικοῦ. Κατὰ τὴν πρόσφατον στερέωσιν τῆς ὀρθομαρμαρώσεως τῶν ἐδωλίων τοῦ συνθρόνου ἀπεκαλύφθη κάτωθεν αὐτῶν

μυστική κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρέθησαν 18 σακκίδια χρυσῶν καὶ ἐγχρῶμων ψηφιδῶν, προερχομένων πιθανάτατα ἐκ τῶν ψηφιδωτῶν παραστάσεων τοῦ πάλαι καταπεσόντος τροῦλλου. Ἐκ τῶν ψηφιδωτῶν παραστάσεων ἐστερεώθησαν κατὰ τὸ 1957 α) ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας, ἐκ τῆς ὑπὲρ τὸ παράθυρον τῆς κόγχης τοῦ ἱεροῦ συνθέσεως τῆς Δεήσεως, β) αἱ εἰς τὰς δύο κόγχας τοῦ ἱεροῦ παραστάσεις τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, γ) αἱ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν δύο πλευρικῶν κογχῶν τοῦ ἱεροῦ παραστάσεις τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, δ) αἱ ψηφιδωταὶ εἰκόνες τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ε) τέλος ἀπεκαλύφθη τὸ πρῶτον καὶ ἐστερεώθη ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγ. Αὐξεντίου εἰς τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀνατολικοῦ ἡμικωνίου σφαιρικῶν τρίγωνον. Παρὰ τὴν πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἤρξατο καὶ ἡ ἀναστήλωσις τῆς παλαιᾶς Τραπεζῆς τῆς Μονῆς, ἥτις ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἶχεν ὑποστῆ πολλὰς ἀλλοιώσεις καὶ προσθήκας. Κατεδαφισθεισῶν ἤδη, μετὰ λεπτομερῆ σχεδίασιν καὶ φωτογράφησιν, τῶν μεταγενεστέρων διαρρυθμίσεων καὶ προσθηκῶν ἀνεστηλώθη, ἡ δυτικὴ μετὰ τριβήλου πρόσοψις τῆς βυζαντινῆς Τραπεζῆς, συνεχίζεται δὲ καὶ ἡ ἀναστήλωσις τῶν δύο μακρῶν πλευρῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν ἡ νοτιὰ εἶχε κρημινισθῆ συνειρία τῶν ἐπὶ Κατοχῆς βομβαρδισμῶν. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εὐρέθη κάτωθεν τοῦ δαπέδου τῆς Τραπεζῆς, ὑπόγειος αἶθουσα χωριζομένη εἰς δύο κλίτη δι' ἀξονικῆς τοξοστοιχίας. Ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῇ ὑπογείῳ αὐτῇ αἰθούσῃ κατὰ χώραν μεγάλων πύθων συνάγεται μετὰ πιθανότητος ὅτι αὕτη θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ἀποθήκη ἴσως δὲ καὶ ὡς μαγειρεῖον.

4) Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπετολήθη ἡ στερέωσις καὶ ἀποκατάστασις εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφήν τοῦ ἐτοιμορρόπου βυζαντινοῦ ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἡλίας. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν ἀπερασιζέτο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν στερεώσεως τοῦ ναοῦ τούτου ἐπειδὴ ἐκρίνετο ἄκρως ἐτοιμόρροπος, καθόσον εἶχεν ὑποστῆ μεγάλην καθίζησιν καὶ ἰσχυρὰν ἀπόκλισιν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ΒΑ αὐτοῦ γωνίαν. Λόγῳ τῶν ζημιῶν τούτων εἶχον ἄλλοτε κατασκευασθῆ ἑξωτερικῶς μὲν πελώρια, ἀντισταθμητικὰ ἀντηρίδες ἐφ' ὅλων τῶν πλευρῶν τοῦ ναοῦ, αἵτινες καὶ τὸν εἶχον τελειῶς παραμορφώσει, ἐσωτερικῶς δὲ κτιστὰ ὑποστηλώματα ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶχον ἐνωματωθῆ οἱ δύο ἀνατολικοὶ μονόλιθοι κίονες οἱ στηρίζοντες τὸν τροῦλλον. Τὴν πρωτοβουλίαν ἀποκαταστάσεως τοῦ σημαντικοῦ τούτου μνημείου ἔσχεν ὁ ἐπιθεωρητῆς ἀρχιτέκτων Εὐστ. Στίκας, ὅστις ἐπρότεινε τὴν κατασκευὴν ἐσωτερικῶς τεσσάρων ἐκ μετῶν ἀρμὲ τόξων κάτωθεν τῶν τεσσάρων σταυροειδῶς τεμνομένων κυλίνδρων τῶν ἀνεχόντων τὸν τροῦλλον, οὕτως ὥστε τὰ βάρη καὶ αἱ ὀρθήσεις τοῦ τροῦλλου νὰ παραληφθῶσιν ὑπὸ τῶν νέων τούτων τόξων, ἀφαιρουμένων πλέον τῶν ἀντηρίδων. Τὴν σχετικὴν στατικὴν μελέτην ἐξέπῳνησεν ὁ Πολ. Μηχανικὸς τῆς Ἀναστηλώσεως Γ. Σολομωνίδης, τὴν δ' ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἀνέλαβεν ὁ ἔμπειρος ἐν Θεσσαλονίκῃ Πολ. Μηχανικὸς κ. Σακλαμπάνης. Ἡ ἄμερος ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἀνετέθη εἰς τὸν ἔμπειρον ἀρχιτεχνίτην τῆς Ἀναστηλώσεως Νικ. Κορωνίων, μὲ τὴν παρακολούθησιν τοῦ Ἐφόρου Βυζ. ἀρχαιοτήτων Μακεδονίας Στ. Πελεκανίδη. Ἡδὴ ἐξετελέσθησαν α) ἡ ὑποθεμελιώσις ὀλοκλήρου τοῦ ναοῦ, β) τέσσαρες πεσοὶ ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰ 4 κεντρικὰ στηρίγματα τοῦ τροῦλλου καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ τέσσαρα μεγάλα ἐκ μετῶν ἀρμὲ τόξα καὶ γ) νέα, δίχην ἐπενδύσεως τοιχώματα εἰς τοὺς κατακορύφους τοίχους καὶ τοὺς κυλινδρικοὺς θόλους. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐσωτερικὴν στερέωσιν τοῦ μνημείου ἀποκατεστάθη πλήρως ὁ κομψὸς τροῦλλος τοῦ ναοῦ ὡς καὶ τὰ ἀετώματα καὶ αἱ στέγαι τῶν σκελῶν τοῦ σταυροῦ. Ἀφρηθῆ ὥσαυτως μία τῶν ἀντισταθμητικῶν ἐξωτερικῶν ἀντηρίδων καὶ ἐγένετο τὸ ἀρμονόζημα τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν. Οὕτω βαθμηδὸν τὸ μνημεῖον ἀνακτῆ τὴν ὀραίαν ἀρχικὴν του ὄψιν.

5) Ἐν Βεργόῃ ἀποκατεστάθη καὶ ἐστερεώθη ἡ στέγη τοῦ καταγράφου δι' ὠ-

ραίων τοιχογραφιών του Καλλιέργη (αρχών 14ου αι.) βυζαντινοῦ ναοῦ τοῦ Χριστοῦ,

6) Εἰς τὸν ἐν *Εὐρυτανία* παλαιὸν ναὸν τῆς Ἐπισκοπῆς, κινδυνεύοντα νὰ παρασυρθῆ ὑπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, ἐγένοντο σημαντικαὶ προστατευτικαὶ ἐργασίαι.

7) Εἰς τὴν *Μ. Μεταμορφώσεως* (Μέγα Μετέωρον) ἐγένετο ἡ στερεώσις τοῦ παλαιοῦ φούρνου καὶ τῆς Τραπέζης.

8) Εἰς τὸν μεταβυζαντινὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς *Ἰωαννίνων* ἐγένοντο ὡσαύτως στερεωτικαὶ καὶ συντηρητικαὶ ἐργασίαι.

9) Ὅμοιως εἰς τὸν ναὸν Ὀδηγητρίας *Λευκάδος*, καὶ εἰς τὸν ἀναστηλωθέντα μετὰ τοὺς σεισμοὺς ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Ἁγγέλων *Ζακύνθου*.

10) Ἐργασίαι στερεώσεως καὶ καθαρισμοῦ τῶν τοιχογραφιῶν ἐξετελέσθησαν ὡσαύτως εἰς τὸν παλαιὸν ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βαρῆος *Κεφαλληνίας*.

11) Εἰς *Μυσιτρὰν*, διὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Ν. Δρανδάκη, ἐστερεώθησαν οἰκίαι τινὲς καὶ διωρθώθησαν δρόμοι καὶ τέλος

12) Ἐργασία συμπληρώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ἐγένοντο εἰς τὰ μεσαιωνικὰ φρούρια *Μεθώνης* καὶ *Πύλου*.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

Ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου 1958 ἐκκυκλοφορήθη ὁλόκληρος ὁ τρίτος τόμος τῶν Ὕμνων τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ἀφιερωμένος εἰς τὸν ἐμπνευστὴν τῆς ἐκδόσεως καθηγητὴν κ. Ν. Β. Τωμαδάκη, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1957 συμπληρώσει τοῦ 50οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ τόμου ὁ μὲν κ. Ν. Α. Λιβαδάρας περιγράφει σιναϊτικὰ κοντακάρια (βλ. ἄνωτ., σ. 430-431), οἱ δὲ κ.κ. Ἀθ. Κομίνης, Παν. Νικολόπουλος, Μ. Ναουμιδης, Β. Μανδηλαράς, Δ. Ρούσσας καὶ δίδες Ἑλλη Κυριακάκη, Λυδία Ἀθανασοπούλου καὶ Σοφία Παπαδημητρίου ἐκδίδουν ἀνά ἓνα ὕμνον. Οἱ κ.κ. Γεώργιος Μοραγλῆς καὶ Ἰωάννης Δρόσος μετὰ τοῦ κ. Ν. Λιβαδάρα συντάξαν τοὺς σπουδαιότατους πίνακας τοῦ τόμου, ἀριθμοῦντος περὶ τὰς 900 σελίδας. Προτάσσονται λίαν ἐπαινετικὰ γράμματα τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου καὶ τοῦ Ἐθνάρχου Κύπρου κ. Μακαρίου, ἐπευλογοῦντα τὴν ἐκδοσιν. Οἱ ὑπολειφθέντες συνεργάται τοῦ Ρωμανοῦ κ.κ. Δ. Δημήτριάδης, Ν. Κοντοσόπουλος καὶ δίδες Ἰνῶ Μιχαηλίδου, Ἡβὴ Ἀντωνοπούλου, Ἀγνή Βασιλικοπούλου κ.ἄ. θὰ προσφέρουν τὴν συνεργασίαν των εἰς τὸν τέταρτον τόμον τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτύπωσις ἀρχίζει ἤδη. Καὶ ὁ τέταρτος τόμος θὰ εἶναι, ὡς καὶ ὁ τρίτος, ἀφιερωμένος εἰς τὸν διδάσκαλον.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον δημοσιεύεται ἡ Βιβλιογραφία τῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν τῶν ἐτῶν 1956 καὶ 1957, ἐπιμελεῖα τῶν φοιτητῶν τῆς Φιλολογίας κ. Κωνστ. Α. Μανάρη καὶ Δημ. Ν. Παγκάλου, περιλαμβάνουσα τοὺς τίτλους τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων συγγραφέων τὸ γένος δημοσιευθέντων βιβλίων, πραγματειῶν καὶ ἄρθρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν Γλῶσσαν, Φιλολογίαν, Ἱστορίαν, Λαογραφίαν, Θεολογίαν καὶ Δίκαιον τῶν Βυζαντινῶν.

Διὰ τοῦ περιοδ. « Ἀθηνᾶ » (τόμοι Ε', 1956 καὶ ΕΑ', 1957) ἐδημοσιεύθη ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιογνωσίας, ὀφειλομένη εἰς τὸν φιλόλογον κ. Ἐμμ. Δουλγεράκη. Ὅμοιως διὰ τοῦ ΙΑ', 1956 καὶ ΙΒ', 1957 τόμου τοῦ Δελ-

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Ἔτος ΚΖ'

30

τίου τῆς Ἱστορικῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας δημοσιεύεται ἡ Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία τῆς Νεοελληνικῆς Ἱστορίας, συντασσομένη ὑπὸ τοῦ ἱστοριοφιλόλογου κ. Β. Παναγιωτοπούλου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν τριῶν περιοδικῶν κ. Ν. Β. Τωμαδάκης συντονίζει τὰς τρεῖς βιβλιογραφίας.

† ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

Τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1958 ἀπεβίωσεν ἐν Χανίοις καὶ τὴν μεθεπομένην ἐτάφη ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Γουβερνέττου (μεσαιων. Γδερνέττου) ὁ ἐπίσκοπος Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου Ἀγαθάγγελος. Οὗτος, γεννηθεὶς τὸ 1872 ἐν Σούρῃ Ἀποκορώνου, σπουδάσας δὲ Θεολογίαν μὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, Φιλοσοφίαν δ' ἐν Ἰταλίᾳ ἠσχολήθη εὐδοκίμως μὲ τὰς μεσαιωνικὰς ἱστοριοφιλολογικὰς σπουδὰς, δημοσιεύσας ἱκανὰ, ἐξ ὧν γνωστοτάτη εἶναι ἡ ἔκδοσις τοῦ Κρητικοῦ Πολέμου τῶν Διακρούση καὶ Μπουνιαλῆ. Διετέλεσεν ἐφημέριος ἐν Βενετία καὶ Βιέννῃ, ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ 1936, Ὑπουργὸς Γεν. Διοικητῆς Κρήτης (1945) καὶ ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς (1897, κατὰ τὴν κατοχὴν).

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ « ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ »

Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν προκηρῶσει διαγωνισμόν πρὸς βράβευσιν τῆς καλύτερας πραγματείας τῆς προαγωγῆς τὴν ἔρουναν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀθλοθετηθέντα ὑπὸ τῆς κ. Ἑλένης Γ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς μῆμην τοῦ αἰοιδίμου καθηγητοῦ Γεωργίου Ν. Χατζιδάκι.

Τὸ βραβεῖον τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. ἑξ. χιλιάδας (6 000) περίπου, δύναται δέ, κρινομένης τῆς σημασίας τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς, ἢ νὰ ἀπονεμηθῇ ὀλόκληρον εἰς ἓνα συγγραφεὰ ἢ νὰ κατανεμηθῇ βραβευομένοι κατ' ἀναλογίαν δύο. Αἱ πρὸς κρίσιν πραγματεῖαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (Γλωσσολογικὸν Σπουδαστήριον) χειρόγραφοι.

Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν ἔργων ὁρίζεται ἡ 31 Δεκεμβρίου 1958.